

Maandag 26 November 1917.

De meid moet elken dag om half twaalf melk halen met een ziekenkaart. Al degenen, die bediend zullen worden, staan met vijf op een reeks langs het voetpad aan 't lokaal, in wind en regen soms, in modder en kou. Het gebeurt, dat ze een uur weg is.

Het vuur is uit, het eten koud, het etensuur voorbij... Dat kan niet. Liever geen melk dan er zooveel beslommering mede te hebben.

De dame van naast de deur weet raad. "Wij zullen elk de helft betalen en een werkeloos meisje of een arme vrouw de boodschap laten doen."

Dat schijnt zoo gemakkelijk: eenieder moet blij wezen iets te kunnen verdienen. — Misrekend. Niemand, aan wie de taak wordt aangeboden, wil het ondernemen: "Neen, neen," luidt de weigering, "wij krijgen onderstand voor niet, waarom zouden wij werken?"

Aldus stonden de zaken, tot er eindelijk, na veel zoeken, een oude vrouw toestemde om den leendienst waar te nemen.

Virginie LOVELING (« *In oorlogsnoed* »)